

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1922 r.

Minister Skarbu:
Michalski

291.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 11 kwietnia 1922 r.

o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy § 16 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 628) w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. r. 1922, № 4, poz. 19), zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowienia § 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 października 1921 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych (Dz. U. R. P. № 96, poz. 705) (załącznik) rozciąga się na obszar b. dzielnicy pruskiej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą sprzeczne z niem przepisy niemieckiego rozporządzenia wykonawczego do ustawy w opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 661).

Minister Skarbu:
Michalski

Załącznik do § 1 rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 11.IV-22 r., poz. 291.

Tekst § 1 i § 2 rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 96, poz. 705).

Obrót spirytusem wewnątrz kraju.

§ 1. Spirytus surowy wyrobiony w gorzelniach może być wywieziony z gorzelni tylko do wolnych składów, rafinerji spirytusu, zakładów denaturacyjnych, względnie do octowni, przydzielonych z poborem spirytusu do gorzelni. O ile gorzelnia posiada własny oddział rektyfikacyjny, spirytus rektyfikowany może być wywożony do fabryk wódek, do wolnych składów, do przydzielonych im z poborem spirytusu

zakładów, przerabiających spirytus na cele techniczne Z rafinerji, uznanych za wolny skład, tudzież z rafinerji w ogólności, spirytus rektyfikowany może być wywożony do likierni, dalej na zasadzie zezwoleni władzy skarbowej II instancji na cele lecznicze do aptek, szpitali, octowni, zakładów denaturacyjnych i zakładów, przerabiających spirytus na cele techniczne.

Do konsumpcji wewnątrz kraju mogą być wypuszczone z likierni do koncesjonowanych miejsc sprzedaży wódki gatunkowe (wódka, likiery, rozolisy, rum i t. p.) w naczyniach zamkniętych o maksymalnej zawartości alkoholu, unormowanej w art. 3 ustawy z dn. 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 37, poz. 210). Naczynia z wódkami gatunkowymi winny być zaopatrzone: w etykietę likierni z uwidocznieniem na tejże firmy, nazwy i stopniowości, tudzież ilości wódki gatunkowej i w banderole (opaskę), nalepioną na korku i bokach szyjki naczynia. Banderole należy nabywać w kasie skarbowej po cenie kosztów nakładu.

§ 2. Akcyzę, w unormowanej w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 14 października 1921 r. o opodatkowaniu spirytusu i wyrobów wódczanych wysokości, pobiera się w pełnej wysokości od spirytusu, przeznaczonego na cele konsumpcyjne, dla aptek, zakładów farmaceutycznych, perfumeryjnych, kosmetycznych. Od spirytusu, przeznaczonego dla szpitali publicznych (rządowych, komunalnych, miejskich dobroczynnych), do celów leczniczych i do przyrządzania lekarstw w aptekach szpitalnych, tudzież do robót w pracowniach przy zakładach naukowych i tych zakładach doświadczalnych, które założono w celach ogólnospołecznych, zniża się akcyzę na 10%, dla innych celów technicznych na 20% każdorazowego podatku spożywczego.

Od akcyzy zwalnia się spirytus, przeznaczony do wyrobu octu, do ogrzewania, opalania i do poruszania silników oraz dla specjalnych celów technicznych na wniosek Ministerstwa Przemysłu i Handlu, tudzież zaniki spirytusu w dozwolonych granicach.

Spirytus, korzystający z ulg lub zwolnienia od podatku, przeznaczony do celów technicznych, do wyrobu octu, ogrzewania, opalania i poruszania silników musi być zdenaturowany w sposób wykluczający użycie go jako napoju alkoholowego.

Zezwolenie na pobór spirytusu do celów, wymienionych w ustępie 2 niniejszego paragrafu, udziela władza skarbową II instancji, na prośbę odnośnego przedsiębiorstwa, zaopatrzoną w poświadczenie władzy przemysłowej II instancji co do ilości zapotrzebowania, i przypilnuje należyte skażenie spirytusu środkami skażającymi, dostarczonymi przez przedsiębiorstwo. Zezwolenia na pobór spirytusu dla aptek, szpitali publicznych i na cele naukowe udziela władza skarbową II instancji na prośbę odnośnych zakładów, zaopatrzoną w poświadczenie odnośnego Ministerstwa względnie upoważnionej przez nie władzy II instancji co do ilości zapotrzebowania.